

BILEXA M.

TRIOLOGIA BESTIEI

VOLUMUL 1

ÎMBLÂNZIREA BESTIEI

Timișoara, 2019

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BILEXA M.

Trilogia bestiei / Bilexa M.. - Timișoara : Stylished, 2019-

3 vol.

ISBN 978-606-9017-97-5

Vol. 1 : *Îmblânzirea bestiei.* - 2019. - ISBN 978-606-9017-98-2

821.135.1

Editura **STYLISHED**

Timișoara, Județul Timiș

Calea Martirilor 1989, nr. 51/27

Tel.: (+40)727.07.49.48

www.stylishedbooks.ro

Capitolul 1

Mara Deak stătea la masa micuță din colțul camerei anoste, cu nasul înfipt în ziar, își căuta din nou de lucru. Părul lung castaniu îi era prins într-o coadă împletită în vârful capului, făcând-o să pară mai tânără decât era de fapt. Abia împlinise 19 ani, și de o săptămână terminase cu examenele de bacalaureat. Luase note bune pentru că îi plăcea să învețe, însă din păcate nu putea urma o facultate.

Ochii de culoarea chihlimbarului cu irizații maronii căutau cu atenție printre anunțuri. Încercuia tot ce găsea pe placul ei. Era nevoită să caute de lucru pentru că era obligată să plece din casa de tip familial în care stătea în momentul acesta. Asta era regula, ca în decurs de o lună de la absolvirea liceului sau a școlii profesionale să părăsească casa de tip familial pentru a lăsa loc și altor copii orfani să aibă unde să crească și să se dezvolte.

Ea locuia împreună cu încă 9 adolescenți cu vârste cuprinse între 13 și 19 ani și 5 copii mai mici, casa de tip familial era dată în grija unei familii angajate de stat, formată dintr-un soț și o soție, Andrei și Elena Toader, plus încă două ajutoare, George Mihai și Emilia Lipa, care nu locuiau cu ei ci în altă parte.

Împreună cu ea mai trebuia să părăsească această casă și Diana Neagu care a terminat și ea liceul anul acesta. Inițial au discutat să locuiască

împreună, însă cu două luni înainte Diana La întâlnit pe Cristi Dobeș de care s-a îndrăgostit iremediabil și astfel aceasta o anunțase că se va muta la el. Cei doi i-au propus să stea provizoriu la ei până va găsi ceva, însă Mara nu dorea acest lucru. A observat cum o privea Cristi, mirosul pe care-l emana când o privea era plin de dorință sexuală, iar ei i se întorcea stomacul pe dos când îl simțea. A fost nevoită să le refuze propunerea și să se bazeze pe ea însăși. Din această cauză stătea acum frustrată și citea ziarul, încercând disperată să găsească ceva potrivit pentru ea.

Din păcate, fiind vară, erau slabe șanse să găsească ceva acceptabil, majoritatea angajatorilor fie erau în concediu, fie nu angajau, iar cei care angajau doreau să aibă parte și de sex. Din păcate, acum o săptămână a avut parte de o experiență neplăcută. Era foarte fericită că fusese angajată ca vânzătoare la un magazin de haine, totul fusese ok, șefa era încântată de ea. Când a văzut-o șeful, în ziua următoare, i-a spus că o așteaptă în spate după ce termină tura. Ea i-a simțit dorința sexuală ca o putoare urât mirositoare și i-a venit să vomite, așa că a plecat pur și simplu de acolo, speriată și deznădăjduită. A sunat-o pe șefa ei, ziua următoare și i-a spus că nu mai dorește să fie angajata dânzei, nespunându-i motivul real.

Acum căuta un loc de muncă ca ajutor de bucătar sau cofetar, pentru că îi plăcea să gătească, adora să facă prăjituri și tot felul de dulciuri. O dată pe lună o lăsa tanti Lenuța să gătească ceva dulce

din ceea ce aveau prin cămară, însă din păcate nu aveau prea multe, totul era drămuț, ca să le ajungă la fix.

După ce a comparat ceea ce a încercuit azi în ziar cu ceea ce încercuise în cel de ieri, închise ziarul dezamăgită că nu găsise nimic nou față de ieri și alaltăieri, și merse la bucătărie să ajute.

Cum curăța ea legume, pierdută în gânduri, o aude pe tanti Lenuța spunând:

— Oare pe unde s-a pierdut Emilia azi de nu mai vine. N-a sunat să anunțe? Întrebă tanti Lenuța gânditoare.

— Îmi pare rău, dar nu știu nimic. N-am auzit telefonul, deci presupun că întârzie, răspunse ea încet.

— Este foarte punctuală de obicei. Sper că nu s-a întâmplat nimic, spuse tanti Lenuța ascultând atentă să nu scape cumva apariția Emiliei. Ți-ai găsit ceva de muncă? Întrebă ea din nou.

— Practic am găsit, dar toți vor oameni cu experiență. Cum să am experiență dacă nu am mai muncit niciodată!? Deci răspunsul este *Nu*, oftă ea încet.

— Îmi pare rău. Aș vrea să te pot ține mai mult, dar nu am cum.

— Da, știu, șopti ea dezamăgită.

Dintr-odată se deschise ușa și apăru Emilia transpirată și răsufând întretăiat de parcă ar fi alergat la maraton.

— Înainte să mă certați, da, știu că am întârziat, stați să beau un pahar de apă, să-mi trag sufletul

și vă povestesc totul. Am venit cât de repede am putut, sunt toată udă.

S-a schimbat rapid, a băut repede un pahar de apă și a inspirat adânc de câteva ori încercând să-și găsească cuvintele.

— Hai, spune odată! Știi că stau prost cu răbdarea, spuse tanti Lenuța nerăbdătoare.

— Gata, gata Lenuțo, îți spun acuma. Deci, am întârziat pentru că m-a sunat o prietenă veche pe care n-am văzut-o de când am terminat liceul. Și cum povesteam noi...

— Ai stat la bârfe?! se răsti tanti Lenuța întrerupându-i vorba.

— Poți spune și așa. Lasă-mă să continui. Își umezi buzele și continuă. Pe fosta mea colegă o cheamă Maria și s-a căsătorit cu un bogătaş, Tudor Antonescu, sigur ai auzit de el. Părinții lui s-au îmbogățit din petrol, iar acum dețin și câteva hoteluri plus alte imobile, sunt putrezi de bogați. Au un băiat, Cezar, sau ceva de genul, nu mai știu cum i-a zis, da cred că Cezar e...

— Așa și? o întrerupe tanti Lenuța. Nu mai trăncăni și continuă cu esențialul.

Mara stătea liniștită și curăța legumele și nu scotea niciun cuvânt. Așa erau învățați toți copiii, să mențină liniștea și să nu vorbească neîntrebați, însă ea era nespuse de curioasă unde va ajunge Emilia cu povestea ei.

— M-a sunat special, să mă roage să-i trimit pe cineva de încredere să o ajute la treburile casei. Ar fi vrut s-o trimit pe fiica mea, dar i-am explicat că e

căsătorită și gravidă. Dar i-am vorbit despre Mara, și ar vrea să o ia la ea pe post de servitoare. Ce zici Mara, vrei să mergi? adaugă ea uitându-se la Mara întrebătoare.

— Ce noroc pe tine Mara! îi zâmbi încântată Lenuța, ștergându-și mâinile cu un prosop.

— Mi-a spus că servitoarele care lucrează pentru ea primesc casă, masă și un salariu bun. Ei, dacă aș fi fost puțin mai tânără mă duceam eu, dar așa, imediat ies la pensie. Nu zici nimic, Mara?

Îi treceau o mulțime de gânduri prin cap. Nu știa ce să spună, nu se gândise niciodată să ajungă servitoare într-o casă. Visul ei era să ajungă un bucătar faimos, nu servitoare la niște oameni răsfățați. Dar cum trebuia să pornească de jos, putea fi un pas bun, plus că ei aveau și restaurante, poate o vor ajuta cumva să se realizeze.

— Când îi dai răspunsul? întrebă Mara evaziv.

— Cu cât mai curând, cu atât mai bine.

— Pot să mă gândesc până mâine?

— Sigur că da.

A terminat de curățat legumele și le-a tăiat gândindu-se la ce-i spusese Emilia. Ele vorbeau între ele însă ea nu le-a mai băgat în seamă, gândurile îi zburau neconținut la decizia ce trebuia s-o ia.

— Mă scuzați, eu mă retrag. A spus ea gânditoare.

— Du-te fată și gândește-te bine. Mâine îmi spui la ce concluzie ai ajuns, spuse Emilia.

Ajunsa în cameră s-a așezat pe colțul patului. Nu aveau voie să se întindă în el ziua, tot timpul trebuia să păstreze curățenia și ordinea în eventualitatea că ar fi venit cineva în vizită sau în inspecție. De mici li s-a impus acest lucru, iar acum era deja o obișnuință să păstreze totul la locul cuvenit.

Oricât se gândea ce să facă, ajungea la aceeași concluzie. Aici nu mai putea sta, de lucru nu și-ar fi găsit prea repede, iar cu Diana nu voia să stea din cauza lui Cristi. Știa ce fel de relație au ea și iubitul ei, iar ea nu voia să aibă de-a face cu el. Îl văzuse de câteva ori întâmplător, și de fiecare dată îi vorbise cu dublu sens. Se ferea în general de astfel de oameni, ca dracul de tămâie, era pe principiul mai bine să te ferești decât să îți pară rău mai târziu.

Și cum se gândea ea așa, intens, a auzit-o pe tanti Lenuța chemându-i pe toți la masă. A spus o rugăciune și pe urmă toți au mâncat în liniște. Nu aveau voie să vorbească la masă, o altă regulă de-a casei; aceste reguli erau stricte și nimeni nu le încălca niciodată. Toată viața ei trăită aici era compusă din reguli: nu face aia, nu face cealaltă, de ce ai făcut așa și nu cum ți s-a spus. Dar știa că trebuiau să existe reguli pentru a menține disciplina în această casă.

La sfârșitul mesei a ajutat la strânsul vaselor împreună cu Diana și Marcel, unul dintre colocatari, apoi le-au depozitat pe masa din bucătărie, pentru a fi spălate de către Emilia.

În general, când erau la școală, fiecare își făcea tema și învățau la această oră, însă cum școala s-a terminat au ieșit cu toții în curte. Cei mici s-au dus

la joacă, iar cei mari citeau și povesteau între ei, sau le mai țineau de urât celor mici, iar zilnic unul dintre cei mai mari ajutau la bucătărie. Azi a ajutat ea la bucătărie câteva ore în locul Dianei, deoarece cu câteva zile înainte Diana o înlocuise câteva ore, cât timp fusese la un interviu care ulterior se dovedise un eșec total.

Azi fiind liberă, s-a așezat la umbră și a încercat să citească *Mândrie și Prejudecată* de Jane Austen, însă nu reușise să se concentreze deloc. Prin minte îi treceau doar vorbele Emiliei. Începuse să o doară capul de tot felul de gânduri ce avea, așa că s-a decis să meargă la casa familiei Antonescu. Oricum n-avea nimic de pierdut. Dacă nu-i va plăcea, va putea oricând să plece de-acolo.

S-a ridicat brusc în picioare și s-a dus hotărâtă la bucătărie, acolo unde era Emilia.

— M-am hotărât. Am să merg ca și servitoare în casa familiei Antonescu. Și a răsuflat ușurată de parcă purtase o piatră pe piept care nu o lăsase să respire așa cum trebuie.

Emilia bătu fericită din palme de câteva ori, și se șterse pe mâini de un prosop.

— Bună alegere, mă duc s-o sun acum.

— Să mă anunțați când și unde să merg, șopti Mara.

— Te anunț fată, te anunț.

S-a întors în camera ei, nu mai avea rost să stea în curte, oricum nu putea citi nimic, din cauza agitației. Aștepta neliniștită să vină Emilia, să-i spună ce au decis cei din familia Antonescu.

Erau în clubul lui Toni, care îi era prieten de mic. Muzica bubuia în difuzoare, iar Cezar împreună cu prietenii lui – Toni, Radu și Daniel care era cu logodnica lui Eva – stăteau în zona VIP care era amplasată sus și îi privea pe tinerii care dansau și se simțeau bine jos la picioarele lui. Cezar era în picioare și îi privea de la balustradă pe tinerii din club care se dezlănțuiau în lumina semiobscură.

— Cam pe când ne pregătim de nuntă, Dani? spuse el plictisit, privindu-l pe acesta pentru o secundă.

Dani se uită mirat la el zâmbind fericit.

— Încă nu am programat data, dar fii sigur, tu vei fi primul anunțat. Nu știam că îți pasă, spuse acesta lovindu-l ușor peste umăr, apoi se așeză lângă Eva pe canapea.

— Nu neapărat îmi pasă, dar sper ca Eva să aibă niște prietene bune pe care să ni le prezinte, îi răspunse el strâmbând din nas.

— Eva, să ne faci cunoștință cu ceva bunăciuni, da? spuse și Radu hlizindu-se ca un copil răsfățat.

— Hai băieți, că vă fac cunoștință cu niște fete de treabă, dacă îmi promiteți că nu vă bateți joc de ele.

— Ce naiba, Eva, doar ne știi că suntem bărbații serioși, spuse și Toni privind pierdut la mulțimea de la parter.

Cezar îl privea cu intensitate pe Toni, care era lângă el, să vadă ce i-a captat atenția. O tipă brunetă,

focoasă cu o rochie roșie scurtă și mulată pe trupul frumos curbat, dansa provocator în mulțimea de dansatori. Câțiva încercau să o agațe, însă ea nu îi lăsa să se apropie, privea în sus spre zona VIP, zâmbind și unduindu-și trupul în ritmul muzicii încercând să se facă remarcată de cei privilegiați.

Cezar puse mâna pe umărul lui Toni să-i atragă atenția și îi zise.

— Toni, băiete, pun pariu că bruneta aia focoasă vine cu mine în seara asta acasă, ca să-i fac felul.

Toni se întoarce gânditor și îi spune.

— Cezare, cred că visezi. Mai degrabă merge cu mine acasă, pun pariu pe 500 de Euro că vine cu mine.

— Băieți, nu-i frumos să mă excludeți, sări și Radu. Sunt de acord cu suma. O mică tăvăleală nu mi-ar strica nici mie, spuse el.

Eva își roti ochii și dădu din cap a lehamite. Știa că așa erau toți, chiar și Daniel fusese așa cu ea doar că ea nu l-a lăsat s-o calce în picioare; și prin asta l-a cucerit.

Toni îi făcu semn unuia dintre bodyguarzi să vină la el și îi spuse s-o cheme pe brunetă la ei.

Cezar aștepta cu nerăbdare să ajungă bruneta focoasă sus la ei, să vadă ce tip de femeie este, ca să știe cum să acționeze.

Cinci minute mai târziu, toți o priveau cu plictiseală pe brunetă cum își mișca soldurile voluptoase pe scări în sus. El recunoscuse genul ei de fată, și își zise că va fi ușor s-o farmece. Când ajunse la ei, Cezar se ridică și-i zise pe un ton dulceag.

— Bună frumoasă. Eu sunt Cezar, iar ei sunt prietenii mei Radu, Toni, Dani, și Eva, logodnica lui.

— Bună tuturor. Eu sunt Geta. Spuse ea cu o voce stridentă, și foarte enervantă.

Toți o salutară plictisiți și înainte ca ceilalți să mai poată spune ceva, el, puțin răutăcios, îi spune Getei:

— Să nu mai pierdem timpul, spune-ne, de care din noi îți place mai mult? În afară de Dani, evident, că nu mai e disponibil.

Ea se uită puțin uimită la prietenii lui, iar apoi la el după care se freca sexy de Cezar, ca o pisică în călduri care credea că a prins șoricelul în gheare.

— De tine dragule, desigur. Spuse ea cu o voce miorlăită, voită sexy, însă în urechile lui vorbele ei sunau false și enervante. Dar pariul era pariul.

Ar fi respins-o, însă nu-i plăcea să piardă niciun pariu cu prietenii lui, și, doar ca să le facă în ciudă, a acceptat ca aceasta să plece cu el. Iar o noapte de sex era întotdeauna binevenită; nu mai avuse timp de sex de ceva vreme, deoarece muncea uneori prea mult.

Ei începură să dezaprobe situația, însă el a prins-o pe Geta de încheietura mâinii și a tras-o după el. Ea nu s-a lăsat trasă mult și a mers după el în liniște fericită că i-a atras atenția. La ieșirea din zona VIP, le-a reamintit:

— Băieți aștept banii data viitoare când ne întâlnim.

— Distracție frumoasă, strigă Eva, și nu uita de protecție. Zâmbi poznaș.

* * *

A dus-o pe Geta în una din camerele de hotel luxos amenajate unde avea mereu o cameră rezervată doar pentru distracțiile lui și imediat după ce a închis ușa i-a spus:

— Dezbracă-te și sugă-mi-o! Geta se conformă fără comentarii.

Își dădu rochia jos încet, sexy, însă pe el nu-l incită deloc, și cu mișcări grăbite o împinse în genunchi aproape făcând-o să cadă. I-a luat penisul întărit în mână și a început să îl sărute și să-l lingă pe toată lungimea, până la scrot, uitându-se din când în când voit sexy la el, ca să-i vadă reacția. El nu mai avu răbdare să participe la jocurile ei de seducție și îi prinse părul în mână în timp ce îi împinse penisul până în gât Getei, făcând-o aproape să vomite. Se lăsă purtat de dorință și își dădu frâu liber mișcărilor de du-te-vino în gura ei. Ea lungea și sugea penisul cu mișcări ce denotau experiență, și o auzea cum geme întretăiat. Una din mâini îi era înfiptă în vagin, mângâindu-se, atingându-și năvalnic mugurele feminin.

Extazul l-a făcut pe Cezar să termine în gura ei, iar ea a înghițit toată sperma, lingându-și zâmbitoare buzele rujate cu roșu. Apoi, fără niciun cuvânt, Cezar o ridică și o împinse în pat, își scoate din portofel un prezervativ, și-l aplică pe penis, apoi o puse în patru labe, îi ridică fundul în sus, îi desparte picioarele și o penetrează violent pe la spate. Ea gemu surprinsă în urma mișcării violente, și nu după mult timp se termină ca o cățea în călduri, exagerând cu țipetele de plăcere. El continuă s-o